

NEZABÚDAJTE,
ŽE JE TO LEN
HRA...

CARAVAL

STEPHANIE
GARBEROVA

EGMONT
Publishing

Caraval

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.egmont.sk
www.albatrosmedia.sk

EGMONT
Publishing

Stephanie Garberová
Caraval – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

CARNAVAL

STEPHANIE
GARBEROVÁ

EGMONT
Publishing

*Mojej mame a otcovi, ktorí ma naučili,
čo znamená bezpodmienečná láska.*

A large, light gray decorative flourish consisting of four symmetrical, flowing loops that intersect at the center, framing the text.

OSTROV
TRISDA

Trvalo sedem rokov, kým sa moje listy konečne
dočkali odpovede.

Rok 50, Elantínska dynastia

Vážený pán maestro Caravalu,
volám sa Scarlett, ale tento list píšem
kvôli svojej sestre Telle. Čoskoro bude
mať narodeniny a veľmi rada by
videla Vás a Vašich úžasných hercov
Caravalu. Narodeniny má v 37. deň
pestovateľského obdobia, a keby ste
prišli, bola by to tá najúžasnejšia
oslava.

S nádejou
Scarlett z Dobytého ostrova Trisda

Rok 51, Elantínska dynastia

Vážený pán maestro Caravalu,
znovu Vám píšem ja, Scarlett.
Prišiel Vám môj predošlý list?
Moja sestra Tella tento rok hovorí,
že je príliš stará na to, aby oslavovala
narodeniny, ale ja si myslím, že je len
sklamaná, že ste neprišli na náš ostrov
Trisda. V tomto pestovateľskom období
bude mať desať a ja jedenásť rokov.
Tella to neprizná, ale stále by Vás
a Vašich skvelých hercov Caravalu
chcela veľmi vidieť.

S nádejou
Scarlett z Dobytého ostrova Trisda

Rok 52, Elantínska dynastia

Vážení maestro Legenda,

ospravedlňujem sa, že som v predošlých listoch neuviedla správne Vaše meno.

Dúfam, že to nie je dôvod, prečo ste neprišli na Trisdu. Narodeniny mojej sestry neboli jediným dôvodom, prečo som chcela, aby ste sem priviezli Vašich úžasných hercov Caravalu – aj ja sama by som ich veľmi rada videla.

Ospravedlňujem sa, že môj list je taký krátky – môj otec sa bude hnevať, ak zistí, že Vám píšem.

S nádejou

Scarlett z Dobyitého ostrova Trisda

Rok 52, Elantínska dynastia

Vážený maestro Legenda,

práve som počula, čo sa stalo, a rada by som Vám vyjadrila úprimnú sústrasť. Aj keď ste zatiaľ neprišli s Caravalom na náš ostrov Trisda a ani neodpovedali na žiadny z mojich listov, viem, že nie ste vrah. Veľmi ma zarmútilo, keď som sa dozvedela, že teraz nebudete nejaký čas cestovať.

*So srdečným pozdravom
Scarlett z Dobytého ostrova Trisda*

Rok 55, Elantínska dynastia

Vážení maestro Legenda,

pamätáte sa na mňa, Scarlett
z Dobyitého ostrova Trisda? Viem,
je to už niekoľko rokov, čo som Vám
písala naposledy. Počula som, že
Vy a Vaši herci ste začali znovu
vystupovať. Moja sestra mi povedala,
že nikdy nechodíte na to isté miesto
dvakrát, ale odvtedy, čo ste tu pred
päťdesiatimi rokmi boli, sa veľa
zmenilo a ja som presvedčená,
že neexistuje nikto, kto by chcel
Vaše predstavenie vidieť viac ako ja.

S nádejou Scarlett

Rok 56, Elantínska dynastia

Vážený maestro Legenda,

počula som, že ste vlani navštívili hlavné mesto Južného impéria a zmenili farbu oblohy. Je to pravda? Ja a moja sestra sme sa pokúšali dostať na Vaše tamojšie predstavenie, ale nesmieme opúšťať Trisdu. Občas si myslím, že sa nikdy nedostanem z Dobytých ostrovov. Preto som tak chcela, aby ste so svojimi hercami prišli sem. Je asi zbytočné žiadať Vás o to znova, ale stále dúfam, že príchod na Trisdu zväžite.

S nádejou
Scarlett z Dobytého ostrova Trisda

Rok 57, Elantínska dynastia

Vážený maestro Legenda,

*toto je môj posledný list pre Vás.
Čoskoro budem vydatá. Takže asi
bude najlepšie, keď tento rok Vy
ani Vaši herci neprídete na Trisdu.*

Scarlett Dragnová

Rok 57, Elantínska dynastia

*Milá Scarlett Dragnová
z Dobyťého ostrova Trisda,*

*blahoželám Ti k Tvojej nadchádzajúcej
svadbe. Bohužiaľ, nemôžem prísť so
svojimi hercami na Trisdu. V tomto roku
necestujeme. Naše ďalšie predstavenie je len
na pozvanie, ale rád by som pozval Teba aj
Tvojho snúbenca, ak by pre Vás bolo možné
opustiť Váš ostrov a prísť. Prosím, prijmi
odo mňa priložený darček.*

Z pera maestra Legendu

Farby Scarlettiných pocitov boli ešte pestršie než zvyčajne. Naliehavá červená horiacich uhlíkov. Nedočkávaná zelená nových výhonkov trávy. Vzrušená žltá trepotajúcich sa vtáčích krídel.

Konečne odpísal!

Znovu si prečítala jeho list. A potom ešte raz a znova. Jej oči sledovali každý ostrý ťah atramentom, každú voskovú krivku strieborného erbu maestra Caravala – slnko, v ňom hviezda a vnútri slzy. Aj priložené vstupenky mali vodoznak s rovnakou pečaťou.

Toto nebol vtíp.

„Donatella!“ Scarlett sa vrhla zo schodov do miestnosti so sudmi a začala hľadať svoju sestru. Okamžite začítala dôverne známou vôňu melasy a dubového dreva, ale svoju nezbednú sestru nikde nevidela.

„Tella, kde si?“ Olejové lampy vrhali na fľaše s rumom a niekoľko čerstvo naplnených sudov jantárovú žiaru. Vtom sa ozvalo zastenanie a Scarlett začula, že obďaleč

niekto prerušovane a ťažko dýcha. Tella pravdepodobne po poslednej otcovej bitke vypila viac, než zniesla, a teraz podriemkava niekde na podlahe. „Dona...“

Druhá polovica sestrinho mena razom uviazla Scarlett v hrdle.

„Ha-hoj, Scar.“

Tella sa na Scarlett zaškerila svojimi bielymi zubami a ohrnula spuchnuté pery. Jej medové kučery boli rozstrapatené a šál ležal na zemi. Vedľa nej stál mladý námorník a ruky mal ovinuté okolo jej pása, čo Scarlett prinútilo zajakavo sa spýtať: „Azda som vás pri niečom nevyrušila?“

„Pri ničom, v čom by sme znovu nemohli pokračovať.“ Námorník hovoril spevavým prízvukom Južného impéria, ktorý znel oveľa uhladenejšie než ostrý prízvuk Poludníkového impéria, na ktorý bola Scarlett zvyknutá.

Tella sa zachichotala, ale mala aspoň toľko slušnosti, že sa trochu začervenala. „Scar, poznáš Juliana, však?“

„Rád ťa vidím, Scarlett,“ usmial sa Julian, chladný a neodolateľný ako tieň v horúčave.

Scarlett vedela, že by mala zdvorilo odpovedať niečo ako „*tiež ťa rada vidím*“. Ale nedokázala myslieť na nič iné než na jeho ruky, stále ovinuté okolo Tellinej zvončekovo modrej sukne a pohrávajúce sa so stužkami na jej páse, akoby Tella bola darček, ktorý chce nedočkavo rozbaliť.

Julian sa na ostrove Trisda objavil asi pred mesiacom. Keď bojovným krokom vystúpil zo svojej lode, vysoký a príťažlivý, s pokožkou opálenou dozlatista, upútal pozornosť takmer každej ženy. Aj Scarlett sa za ním na

sekundu obzrela, ale dobre vedela, že je lepšie dlhšie sa nepozerať.

„Tella, mohla by som s tebou chvíľku hovoriť?“ podarilo sa jej zdvorilo mávnuť smerom k Julianovi, ale len čo sa preplietli sudmi dostatočne ďaleko na to, aby ich nepočul, vyhrkla: „Čo to robíš?“

„Scar, máš pred svadbou, tak predpokladám, že vieš, čo sa odohráva medzi mužom a ženou.“ Tella figliarsky štuchla sestru do pleca.

„To som predsa nemyslela. Vieš, čo sa stane, ak ťa nachytá otec.“

„Preto nemám v pláne dať sa nachytať.“

„Hovor, prosím, vážne,“ povedala Scarlett.

„Ja hovorím vážne. Ak nás otec nachytá, nájdem nejaký spôsob, ako to zviest' na teba,“ trpko sa usmiala Tella. „Ale pre to si sem asi neprišla.“ Jej oči skĺzli k listu, ktorý Scarlett držala v ruke.

V matnom svetle lampy sa zaleskli kovové okraje papiera. Trblietali sa zlatým odleskom, farbou kúziel, priání a prísľubov udalostí, ktoré mali nastať. Rovnakým odleskom žiarila aj adresa na obálke.

Slečna Scarlett Dragnová

Na adresu spovednice

Trísda

Dobyté ostrovy Poludníkového impéria

Tella zabodla zrak do oslnivého písma. Vždy mala rada krásne veci – ako toho mladého muža, ktorý na ňu

čakal za sudmi. Keď Scarlett stratila niečo pekné, často sa stalo, že to našla v izbe svojej mladšej sestry.

Teraz ale nesiahla po obálke, aby sa pozrela, čo obsahuje. Jej ruky zostali meravo spustené pozdĺž tela, akoby s tým listom nechcela mať nič spoločné. „To je ďalší list od grófa?“ Jeho titul vyslovila opovržlivo, akoby hovorila o diablovei.

Scarlett sa chcela svojho snúbenca zastať, ale nemalo to význam – sestra jej už niekoľkokrát dala jasne najavo, čo si o ňom myslí. Na jej názore nič nezmenilo ani to, že dohodnuté svadby boli naprieč Poludníkovým impériom v móde a že jej gróf už niekoľko mesiacov posielal krásne listy. Tella odmietala pochopiť, ako sa Scarlett môže vydať za niekoho, s kým sa nikdy nevidela. No Scarlett svadba s týmto neznámym mužom desila oveľa menej než myšlienka na to, že by zostala na Trisde.

„No,“ naliehala Tella, „povieš mi teda, čo to je?“

„Nie je to list od grófa,“ Scarlett hovorila potichu, aby jej slová nepočul Tellin námorník. „Je od maestra Caravalu.“

„On ti odpísal?“ vytrhla jej Tella list z ruky. „Božie zuby!“

„Pšššt!“ Scarlett postrčila sestru späť k sudom. „Mohl by ťa niekto počuť.“

„To nemôžem mať radosť?“ Tella vytiahla z obálky tri vstupenky, ktoré boli priložené k pozvánke. Svetlo lampy dopadalo na známe vodoznaky. Tie na krátky okamih, rovnako ako okraje listu, zažiarili zlatou farbou, ktorá sa postupne menila na karmínový odtieň krvi.

„Vidíš to?“ hlesla Tella a neveriacky si prezerala zhluky strieborných písmen, ktoré akoby v tanci tvorili slová: *Vstupenka pre jednu osobu: Donatella Dragnová z Doby tých ostrovov.*

Na druhej vstupenke bolo uvedené Scarlettino meno.

Na tretej stálo *Vstupenka pre jednu osobu.* Na všetkých troch vstupenkách bol vytlačený názov ostrova, o ktorom Scarlett nikdy predtým nepočula: *Isla de los Sueños.*

Scarlett si uvedomila, že táto vstupenka bez mena je určená pre jej snúbenca, a na sekundu si predstavila, aké romantické by bolo zažiť s ním Caraval, keď budú zosobášení.

„Jéj, pozri, je tu napísané ešte niečo iné,“ vykrikla Tella, keď uvidela na vstupenkách ďalší text.

Na jednorazový vstup do Carvalu.

Hlavné brány sa zatvárajú o polnoci v trinásty deň pestovateľského obdobia v 57. roku Elantínskej dynastie. Tí, ktorí prídu neskoro, sa nebudú môcť zúčastniť na hre a vyhrať tohtoročnú cenu jedného priania.

„To je o tri dni,“ riekla Scarlett a žiarivé farby jej predošlých pocitov sa ihneď zmenili na zvyčajné nevýrazné sivé odtiene sklamaní. Mohla hneď vedieť, že to nemôže vyjsť. Možno keby sa Caraval konal o tri mesiace alebo aspoň o tri týždne – keď už bude vydatá. Otec jej tajil presný dátum svadby, no ona vedela, že to bude o viac ako o tri dni. Odísť predtým by bolo nemožné – a príliš nebezpečné.

„Pozri sa na cenu,“ povedala Tella, „prianie.“

„Vidíš, ja som si myslela, že na priania neveríš.“

„A ja zase, že budeš mať väčšiu radosť,“ odvetila.
„Uvedomuješ si, že kdekto by aj zabíjal, len aby získal tieto vstupenky?“

„Vari si prehliadla tú časť, kde sa píše, že by sme museli odísť z nášho ostrova?“ Aj keď sa Scarlett veľmi chcela zúčastniť na Caravale, ešte viac sa potrebovala vydať. „Aby sme to stihli za tri dni, museli by sme hneď zajtra odcestovať.“

„A prečo myslíš, že som taká nadšená?“ povedala Tella a oči sa jej rozsvietili. Keď bola šťastná, svet sa jej rozžiaril a Scarlett sa chcela usmievať s ňou a hovoriť áno na všetko, po čom jej sestra túžila. Ale už príliš dobre vedela, aké zradné je dúfať v niečo také iluzórne, ako bolo prianie.

Scarlett sa nenávidela za to, že kazí sestre radosť. No vždy bolo lepšie, aby to urobila ona než niekto iný, kto by toho zničil ešte viac. Preto ostrým hlasom povedala: „Pila si tu dole rum? Zabudla si, čo urobil otec, keď sme sa naposledy pokúsili opustiť Trisdu?“

Tella sa strhla. Na okamih vyzerala ako to krehké dievča, ktoré sa tak veľmi snažila v sebe zaprieť. Jej výraz sa však rýchlo zmenil zo zlomeného na nezlomný. „To bolo pred dvoma rokmi. Teraz sme už múdrejšie.“

„Ale tiež máme viac čo stratiť,“ dodala Scarlett.

No Tella nechcela myslieť na to, čo sa stalo, keď sa naposledy pokúsili dostať na Caraval. Scarlett nikdy nepovedala sestre celú pravdu o otcovom treste. Nechcela, aby Tella žila v strachu, aby sa neustále obzerala cez ra-